

1	2	3
8	Łódzka Hurtownia Materiałów Budowlanych Łódź, ul. Tuwima 97	Łódź, ul. Tuwima 97
9	Olsztynska Hurtownia Materiałów Budowlanych Olsztyn, Bogumiła Linki 2	Olsztyn, ul. Lubeńska 13/17
10	Opolska Hurtownia Materiałów Budowlanych Opole, ul. Ozimska 14	Opole, ul. A. Struga 9
11	Poznańska Hurtownia Materiałów Budowlanych Poznań, ul. Nowowiejskiego 1	Poznań, ul. Bałtycka 29
12	Rzeszowska Hurtownia Materiałów Budowlanych Rzeszów, ul. Konopnickiej 5	Rzeszów, ul. Konopnickie 5
13	Katowicka Hurtownia Materiałów Budowlanych Katowice, ul. 3-go Maja 24	Będzin, ul. Kościuszki 5 Bytom, ul. Składowa 32 Częstochowa, ul. Piotrkowska 31
14	Szczecińska Hurtownia Materiałów Budowlanych Szczecin, pl. Żołnierza Polskiego 5	Szczecin, ul. Santocka 21
15	Warszawska Hurtownia Materiałów Budowlanych Warszawa, ul. Połna 9	Warszawa, ul. Prądzyńskiego 5/7 Warszawa, ul. Dworcowa 7
16	Wrocławska Hurtownia Materiałów Budowlanych	Wrocław, ul. Tęczowa 83
17	Zieonogórska Hurtownia Materiałów Budowlanych Zieonogóra, ul. Gowackiego 7	Zieonogóra, ul. Gowackiego 7

7

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 27 grudnia 1956 r.

w sprawie upoważnienia jednostek handlowych do udzielania rzemieślnikom i prywatnym przedsiębiorstwom przemysłowym zamówień na dostawy i roboty w zakresie artykułów spożywczych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadzorowane przez Ministra Handlu Wewnętrznego przedsiębiorstwa prowadzące handel detaliczny lub przemysł gastronomiczny mogą powierzać rzemieślnikom i prywatnym przedsiębiorstwom przemysłowym do przerobu, rozlewu, konserwowania i uszlachetniania artykuły spożywcze oraz zakupywać od rzemieślników i prywatnych przedsiębiorstw przemysłowych gotowe artykuły spożywcze celem ich dalszej odsprzedaży. Udzielanie zamówień może nastąpić przy zachowaniu przepisów niniejszego zarządzenia bez obowiązku stosowania się do wymagań ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) oraz przepisów na jej podstawie wydanych.

§ 2. Udzielanie zamówień w zakresie dostaw i robót, o których mowa w § 1, może nastąpić, gdy zachodzi konieczność uzupełnienia zaopatrzenia lub rozszerzenia asortymentu towarowego, objętego działalnością handlową przedsiębiorstw określonych w tym przepisie. Ponadto mogą być udzielane zamówienia na dostawy artykułów przewyższających pod względem jakości podobne artykuły wytwarzane przez jednostki uspołecznione.

§ 3. Należność za dostawy i roboty wykonywane przez rzemieślników i prywatne przedsiębiorstwa przemysłowe należy regulować ze środków obrotowych przedsiębiorstw poza funduszem płac.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Minor

8

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 3 stycznia 1957 r.

w sprawie przepisów kulinarnych w zakładach gastronomicznych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zgodnie z zarządzeniem

Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 13 stycznia 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego niektórych uprawnień do wy-

dawania przepisów o gospodarowaniu artykułami spożywczymi w zakładach żywienia zbiorowego (Monitor Polski Nr A-7, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszystkie zakłady gastronomiczne (państwowe, spółdzielcze i prywatne) obowiązane są wytwarzać potrawy i napoje (wyroby kulinarne) wyłącznie w oparciu o przepisy kulinarne.

§ 2. 1. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (wojewódzki zarząd handlu) ustalają przepisy kulinarne obowiązujące we wszystkich zakładach gastronomicznych bądź tylko w określonych zakładach gastronomicznych położonych na terenie danego województwa.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych mogą przekazać swe uprawnienia wynikające z przepisów ust. 1 prezdydiom właściwych miejskich rad narodowych (miejski zarząd handlu).

§ 3. 1. Zakłady gastronomiczne mogą stosować własne przepisy kulinarne po zatwierdzeniu przez prezydya właściwych wojewódzkich rad narodowych, a w przypadku określonym w § 2 ust. 2 — przez prezydya miejskich rad narodowych.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych oraz prezydya miejskich rad narodowych, którym zostały przekazane uprawnienia stosownie do § 2 ust. 2, mogą upoważnić poszczególne przedsiębiorstwa gastronomiczne do stosowania przepisów kulinarnych na wszystkie bądź niektóre wyroby bez obowiązku zatwierdzenia w trybie określonym w ust. 1. Uprawnienia te mogą być w każdym czasie cofnięte przez prezydya rad narodowych, które je nadały.

§ 4. Każdy zakład gastronomiczny obowiązany jest posiadać obowiązujące przepisy kulinarne stosowane w danym zakładzie.

§ 5. W przepisie kulinarnym należy określić:

- 1) wagę nakładu surowców ze wskazaniem, na jaką ilość jest przeznaczony;
- 2) wagę gotowego wyrobu;
- 3) wagę użytkowych zwrótoń surowca zdalnych do dalszego przerobu kulinarnego (np. kości surowe, okrawki mięsne, okrawki tłuszczu mięsłego).

§ 6. 1. Prezydya wojewódzkich rad narodowych powinny w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie niniejszego zarządzenia ustalić, które z dotychczas obowiązujących zasadniczych receptur gastronomicznych zachowują moc obowiązującą na terenie danego województwa.

2. Dotychczasowe zasadnicze receptury gastronomiczne, utrzymane w mocy w trybie określonym w ust. 1, są przepisami kulinarnymi w rozumieniu przepisów niniejszego zarządzenia.

3. Do czasu wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, pozostają w mocy dotychczasowe zasadnicze receptury gastronomiczne. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Uprawnienia prezdydiów wojewódzkich rad narodowych przewidziane w § 2 ust. 1 oraz w § 3 przysługują odpowiednio Prezdydiom Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi.

§ 8. Traci moc zarządzenie nr 171 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 7 maja 1954 r. w sprawie receptur w zakładach gastronomicznych, zmienione zarządzeniami Ministra Handlu Wewnętrznego nr 412 z dnia 23 listopada 1954 r. oraz nr 59 z dnia 2 lutego 1956 r.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. J. Kiljańczyk

9

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ROLNICTWA I PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO

z dnia 1 grudnia 1956 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 stycznia 1949 r. o obowiązku i sposobie zgłaszania i dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych.

Na podstawie art. 17 ust. 2 przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U z 1927 r. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245 i z 1948 r. Nr 49, poz. 373) i art. 2 ustawy z dnia 1 marca 1949 r. o zakładach utylizacyjnych (Dz. U. Nr 18, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 stycznia 1949 r. o obowiązku i sposobie zgłaszania i dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych (Monitor Polski z 1949 r. Nr A-7, poz. 82 i z 1952 r. Nr A-105, poz. 1633) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Na terenie okręgów działalności zakładów utylizacyjnych określonych w § 2 wprowadza się obowiązek zgłaszania bądź dostarczania do tych zakładów lub do najbliższych punktów zbiorczych (§ 3):

- 1) zwłok zwierząt jednokopytowych (konie, osły, muły, oślomuly) i bydła, a także świń, owiec i kóz o wadze powyżej 20 kg,

2) zwłok zwierząt bez względu na ich ilość i gatunek, w razie gdy łączna waga tych zwłok, będących u jednego posiadacza, przekroczy 50 kg.

2. Obowiązek oddawania do właściwego zakładu utylizacyjnego dotyczy też wszystkich zwłok zwierzęcych znajdujących się w rakarniach, w razie gdy rakarnie te są położone na terenie stanowiącym okręg działalności zakładu utylizacyjnego.

3. Główny lekarz weterynarii powiatowego zarządu rolnictwa może zwolnić od obowiązku zgłaszania lub dostarczania do zakładu utylizacyjnego zwłok zwierząt nie dotkniętych zaraźliwą chorobą podlegającą obowiązkowi zgłaszania i nie zawierających pasożytów ani składników chemicznych szkodliwych dla ludzi lub zwierząt. Zwolnienie to może nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy zwłoki mają być zużyte na karmę:

- 1) dla zwierząt mięsożernych znajdujących się w ogrodach zoologicznych lub specjalnych zakładach hodowli zwierząt mięsożernych,